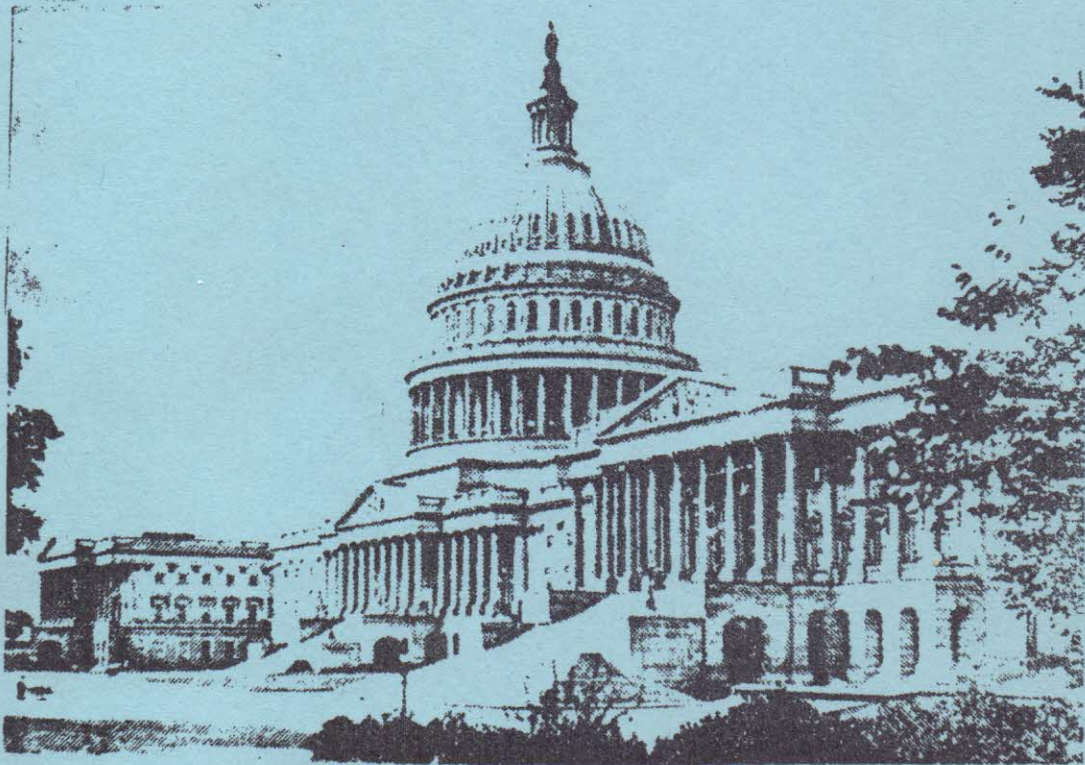

БОРБА

ВАШИНГТОНЪ

СВЪТОВНАТА СТОЛИЦА НА СВОБОДНИЯ СВЪТЪ
КЪДЕТО НА 30 МАРТЪ 1963 Г. ЩЕ ЗАСЕДАВА
СЕДМИЯ КОНГРЕСЪ НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

БОРБА

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, Inc.

Б О Р Б А

В О Р В А

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York 17, N.Y. - U.S.A.

Редакторъ-Основателъ Д-ръ Ив. Дочевъ

Редактира комитетъ

Година XII - брой 1.

Януарий- Февруарий 1963 год.

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА .

Когато въ полунощ, на 31 Декемврий, топовнитъ гърмежи възвестиха отлетяването на 1962 год. и навлизането на 1963 год. първата наша мисъл бѣ отправена къмъ Родината ; къмъ нашитъ братя и сестри, които вече 18 години страдатъ подъ комунистическия терористически режимъ, поробени на 9.9.1944 год. и които , сигурно и тази година, посрещатъ новата година съ надеждата, че тя можеби ще имъ донесе свободата.

Събитията които се развиха презъ 1962 год. особено около кризата въ Куба, поради опититъ на Москва да направи отъ Хавана своя атомна база срещу Америка и обратътъ, които настъпи въ разбиранията на американцитъ за начина по който, както ние емигрантитъ отдавна препоръчвахме, може успѣшно да се действува срещу домогванията на комунизма, а именно, не повече съ конференции и преговори, а съ " желязенъ юрукъ ", вдъхватъ надежди, че презъ 1963 год. може да се сбъднатъ очакванията на поробенитъ народи и желанията на прокуденитъ отъ Родината имъ емигранти прѣснати по цѣлиятъ свободенъ свѣтъ.

Съ вѣрата, че наистина 1963 год. ще бѣде по щаслива ние отправяме къмъ всички сърдеченъ поздравъ и най искрени благопожелания по случай новата година. Същевременно ние отправяме апелъ къмъ братята въ Родината и къмъ всички емигранти, да продължатъ борбата за свобода съ пълна вѣра въ успѣха ; да дадатъ още по-вече енергия , трудъ и жертви, ако всъж нуждни; да обединятъ усилията си предъ олтаря за имъчена и страдаща България и да допринесатъ щото надеждитъ и желанията ни да видимъ презъ 1963 год. да изгрѣе отново свободата , да се сбъднатъ !

Честита Ви новата 1963 год.

" Б О Р Б А "

НАШИТЕ НАРОДИ СЕ БОРЯТ ЗА ДЕМОКРАЦИЯ !

Д-ръ Калинъ Койчевъ
Главенъ Секретаръ на Б.Н.Фронтъ.

Напоследъкъ въ различни неофициални и официални сръди-верѣдъ западния свѣтъ се говори за промѣната, която ставала въ Съветския Съюзъ и сателитнитѣ страни, дефинирайки я по нѣкога като еволюция, понѣкога като либерализация на тамошнитѣ режими.

Плодъ на тази философия и разбиране е и политиката на "мирно съжителство", "мирно коопериране", "мирна конкуренция", "стопанско подпомагане", "културна размѣна" и т.н., съ която политика Запада и ангажиранъ въ отношенията си съ комунистическия Истокъ.

Такава една политика предполага едно повърхностно познаване на основитѣ идейни и практическо-политически устоя на Максизма и диялектичния материализъмъ отъ една страна и борбата и интереситѣ на поробенитѣ отъ комунизма народи - отъ друга.

Комунистическитѣ поробители на поробенитѣ народи нѣма никога въ никой случай да се ангажиратъ въ провеждането на една политика, която ще доведе до евентуалната провала на тѣхния установенъ общественъ и социаленъ редъ. Напротивъ, възприемането и провеждането на такава една политика е указание какво тѣ сж абсолютно убедени и сигурни, че тази политика ще данесе полза, ще закрепи и утвърди управлението имъ.

Борбата на поробенитѣ народи противъ комунизма, не е борба за "либерализиране" или "еволюция" на комунистическия строй. Тя е борба на национално самоопредѣленіе, за демократично управление и за социална справедливостъ и като такава единствена целъ на тая борба е провалянето на комунистическия строй.

Като се поставятъ въпроситѣ на такава свѣтлина, се вижда колко сж ефимерни "надѣждитѣ" за откъсване на сателити отъ орбитата на Москва или пъкъ за смъртоносния конфликтъ между комунистическитѣ блокове.

Политиката на съжителство и сътрудничество подпомага комунистическия империализъмъ и отдалечава вѣроятността за една скорошно освобождение на поробенитѣ народи.

Маневритѣ на Русия или пъкъ на която и да е било друга държава отъ комунистическия блокъ да покаже нѣкакви признаци на "либарализиране", коопериране или тенденций къмъ независима отъ Москва политика, е плодъ на вътрешна слабостъ и на невъзможността на комунистическия строй да разреши ежедневнитѣ проблеми на тѣхното управление и стопанство.

Това фiasco на комунистическия строй не е само плодъ на нереалността на утопичността на тѣхната доктрина. Провалянето на тѣхниятъ строй се дължи преди всичко на масовата съпротива, която широкитѣ народни маси указватъ на масовия саботаждъ срещу всички червени мѣроприятия.

Съ пълното съзнание, че тѣ по малко ще ядатъ, по лошо ще бждатъ облечени, по лошо ще живѣятъ, народитѣ задъ желѣзната завеса провалятъ комунистическото стопанство.

Чрезъ политиката на стопанско подпомагане и на културна обмѣна, Запада укрѣпва и упазва рушаващата се отъ вътрешни противорѣчия и народна съпротива комунистическа империя.

Борбата на поробенитѣ народи, обаче, ще възтържествува и тѣ ще извоюватъ свободата си, защото тази борба не е само за хлѣбъ, а и за човешки правдини, демокрация и справедливостъ.

